

La presentació
del llibre va anar a càrrec (a la foto, d'esquerra a dreta) de Josep Maria Solé i Sabaté, Ton Barnils, Laia Soldevila, Vidal Vidal i Miquel Pueyo. D.M.

Barnils en terres de Ponent

El llibre 'Vint i Ramon Barnils', de Laia Altarriba, revisa la figura del mestre del periodisme crític i corrosiu a través de vint entrevistes. Aquesta setmana s'ha presentat a Lleida

L'Institut d'Estudis Ilerdencs va ser el marc aquest dimecres de la presentació del llibre *Vint i Ramon Barnils* (Edicions Dau, 2013) i del documental *Barnils tal com raja* i l'acte va mostrar fins a quin punt la influència d'un dels mestres d'un periodisme crític en el contingut i rabiosament independent en les formes i en l'esperit s'ha estès pel conjunt de la geografia del país i per diverses generacions de periodistes, articulistes i escriptors. També a les terres lleidatanes. Miquel Pueyo i Vidal Vidal (potser dos dels articulistes ponentins d'ara amb més ofici, lucidesa i prosa) i l'historiador Josep Maria Solé i Sabaté (que com a president de l'institut també feia d'amfitrió) van recordar com era i com els va influir Ramon Barnils.

Ben lluny dels encarcerats actes acadèmics, Pueyo, Vidal i Solé i Sabaté van improvisar i van intentar *tertuliejar* al voltant de Barnils i del periodisme, la política i el país, tot i que al

final el temps i el format de la presentació no va facilitar l'intercanvi d'idees. "Barnils va ser molt decisiu per a mi", va reconèixer Miquel Pueyo, i no es referia només a l'aspecte periodístic, sinó vital: va ser Barnils qui el va posar en contacte amb un tal Josep-Lluís Carod-Rovira i a partir d'aquí Pueyo es va trobar participant en la crida a convertir ERC en l'eina d'una nova via per a l'independentisme i defensant com a cap de llista l'escó d'ERC per Lleida.

"Ell tenia una idea molt clara del que volia per al país, i anava fent els passos que ell creia que s'havien de fer", va dir Solé i Sabaté, que el va tenir com a col·laborador al *Postres de Música* de Catalunya Ràdio. L'historiador va ser especialment directe, punyent i sincer. Molt a l'estil de Barnils, per cert. "Al principi em tenia mania, ni ell sabia ben bé per què però així m'ho deia", va reconèixer, "i tot i que pensàvem diferent en moltes coses, sempre el vaig veure lúcid i intel·ligent". Josep Maria Solé i Sabaté no va tenir pèls a la llengua per mostrar-se sorprès davant les veus laudatòries que han sorgit al voltant de Ramon Barnils i que s'expressen en algunes de les entrevistes de *Vint i Ramon Barnils*, tot i que va evitar d'identificar-les: "Era un periodista lliure i incòmode i tenia molts enemics, de la universitat el van fer fora i a mi em van trucar diverses vegades perquè el deixés de

portar al programa", va desvelar, després de manifestar la seva estupefacció per les lloances d'"alguns personatges".

Vidal Vidal, que va tractar amb Barnils a partir de guanyar el premi Vallverdú, va subratllar la capacitat de Barnils per crear xarxa seguint els seus principis, un punt en què també van coincidir els seus companys de conversa. Una xarxa que superava àmbits geogràfics i s'estenia al llarg del país, superant l'eix Barcelona-Girona del *mainstream* del catalanisme urbanita, com va explicar el seu fill Ton Barnils, editor del llibre. El país de Barnils, fill d'un lampista de Sant Cugat, anava més enllà de la idealització de la Catalunya empordanesa. Lleida, València, les Balears. El país sencer, amb tota la seva complexitat. A les terres de Ponent, la seva petjada va més enllà del fet que la mare fos d'Alfarràs i ell hi passés molts estius de petit. Sinó que s'explica per la infatigable militància que el feia teixir complicitats arreu. Amb el llibre, s'ha editat un documental. Una de les realitzadores és la periodista Laia Soldevila, activista del Grup de Periodistes Ramon Barnils, creat per defensar els principis de periodisme crític, rigorós i incòmode amb el poder que va exercir Barnils. Alguns membres ponentins del grup, qui escriu això entre ells, escoltaven des del públic: la xarxa, doncs, es manté viva i travessa territoris i generacions. *

Polièdric

Ramon Barnils (1940-2001), periodista i professor, llibertari i independentista, va col·laborar en diversos mitjans, sempre amb esperit crític i corrosiu. El llibre 'Vint i Ramon Barnils', editat al novembre per Edicions Dau, repassa la seva figura a través d'entrevistes a vint personalitats que el van tractar. En conjunt mostren una imatge polièdrica d'una figura clau del periodisme català.

Ponent